

Archbishop Paul Nabil Sayah, Maronite Church of Haifa and Israel
Bishop Suhail Dawani of the Episcopal Church of Jerusalem
Archimandrate Joseph Saghbini of the Greek Melkite Patriarchate in Jerusalem
Mr. Jusuf Daher, secretary of the Jerusalem Inter Church Centre
Abouna Emile Shoufiani, Melkite Church of Gallilee and Nazareth
Mrs. Nora Kort of International Orthodox Christian Charities and of ATTA foundation.

Utrecht, 7 januari 2009

Geachte zusters en broeders in Christus.

Wij kijken terug op uw betekenisvolle bezoek aan Nederland in oktober 2008. Het verschrikkelijke nieuws over hetgeen in en rond Gaza gebeurt, brengt het bezoek opnieuw levend in onze herinnering. Als leden van het moderamen van de Protestantse Kerk in Nederland hebben wij toen tegenover u tot uitdrukking gebracht dat – al zijn er verschillen tussen ons - wij tot één lichaam behoren, namelijk het lichaam van Christus.

In 1 Korintiërs 12: 26 staat geschreven: 'Wanneer één lichaamsdeel pijn lijdt, lijden alle andere mee'. Dagelijks lezen wij over het lijden van de bevolking van Gaza. Wij weten hoe u dat ervaart als uw eigen pijn. Daarom is het ook onze pijn.

Als kerk voelen wij ons met u verbonden als deel van het lichaam van Christus. Wij betreuren het dat u en uw volk opnieuw moeten lijden. Wij betreuren het evenzo dat Joodse mensen lijden. Daarom - en vooral in tijden van een crisis zoals nu - voelen wij ons verscheurd.

Wij denken dat de huidige oorlog voorkomen had kunnen worden als de leiders aan beide zijden zonder arrogantie gehandeld hadden en werkelijk waren opgekomen voor het welzijn van hun mensen. Wij weten dat het mogelijk is geweld te voorkomen als partijen in een conflict werkelijk stappen nemen om onderling vertrouwen te winnen en te bevorderen. Deze oorlog kost vele levens en beschadigt nog veel meer levens. De levens van soldaten en strijders, die later met hun trauma's moeten leven. De levens van burgers, de levens van kinderen die in angst leven en het vertrouwen in de wereld verliezen; op een dag zullen zij opstaan en terugvechten. In Gaza is er geen mogelijkheid om weg te gaan of voor het geweld te vluchten.

Wij hopen dat de politieke leiders in Israël en Gaza zich van hun politieke en sociale verantwoordelijkheid bewust worden om onschuldige burgers te beschermen en een grote humanitaire ramp te voorkomen.

Ons bereiken berichten dat Israël soms konvoeien van hulpgoederen toelaat in Gaza. De Protestantse kerk in Nederland is bij deze hulpverlening betrokken. Onvoorwaardelijke en vrije toegang voor humanitaire doeleinden is absoluut noodzakelijk om levens te sparen die direct of indirect door dit escalerende conflict bedreigd worden.

Nogmaals: dit was alles niet nodig geweest als onze leiders eerder tot bezinning gekomen waren. Ja, wij zijn van mening dat ook westerse leiders, Europeanen en Amerikanen, en Arabische leiders gefaald hebben, omdat zij niet eenduidig gestaan hebben voor gerechtigheid en groeiend vertrouwen. Veelbelovende stappen in de richting van zekerheid voor Israël en een leefbare staat voor de Palestijnen kregen geen vervolg. Allen faalden en de meerderheid van de bevolking in onze landen liet dat gebeuren.

Wij voelen ons diep met u verbonden. Wij delen met u in de gezamenlijke frustratie over deze oorlog. Wij hopen en bidden dat de leiders van deze wereld werkelijk stappen zetten in de richting van vrede en gerechtigheid voor Israël en de Palestijnse gebieden en wij zullen er bij hen op aan dringen dat zij dat doen.

Wij zijn ervan overtuigd dat in veel gemeenten in onze kerk de mensen gebeden hebben voor allen die lijden vanwege de situatie in het Midden-Oosten. Wij zullen de gemeenten oproepen te blijven bidden voor allen die lijden en voor vrede in Israël en de Palestijnse gebieden.

Wij zullen u niet in de steek laten en hopen dat er een tijd komt dat wij over het Midden-Oosten zeggen: 'Trouw en waarheid omhelzen elkaar, recht en vrede begroeten elkaar met een kus. (Psalm 85: 11)

In Christus verbonden,

Ds. G. de Fijter, preses
Dr. A.J. Plaisier, scriba